

LOHJAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYKSET YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

**Lohjan kaupunkikehityslautakunnan lupajaosto
xx.xx.xxxx § x**

SISÄLLYSLUETTELO

1 LUKU	YLEISET MÄÄRÄYKSET	3
1 §	Tavoite	
2 §	Määräysten antaminen ja valvonta	
3 §	Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin	
4 §	Paikalliset olosuhteet ja määritelmät	
2 LUKU	JÄTEVESIEN HAITTAVAIKUTUSTEN EHKÄISEMINEN	4
5 §	Jätevesien käsittely viemäriverkoston ulkopuolella	
6 §	Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesun rajoitukset	
7 §	Lumenkaatopaikkojen sijoittaminen ja sulamisvesien käsittely	
8 §	Lannan, virtsan, säilörehunpuristeneen ja jätevesilietteen levittäminen	
3 LUKU	JÄTTEET JA KEMIKAALIT	11
9 §	Jätteiden käsittely kiinteistöllä	
10 §	Vaaralliset jätteet	
11 §	Savukaasupäästöjen ja niiden haitallisten vaikutusten ehkäisy	
12 §	Polttonesteiden ja muiden terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien varastointi ja käsittely	
13 §	Polttonesteiden jakelu	
4 LUKU	MELUA AIHEUTTAVA TOIMINTA	17
14 §	Häiritsevää melua koskevat määräykset	
15 §	Rakennusten, rakenteiden, esineiden tai alueiden kunnostus-, purku- ja puhtaanapitotöistä mahdollisesti aiheutuvan ympäristön pilaantumisen torjunta	
16 §	Kulkuväylien ja muiden alueiden kunnossapito	
17 §	Yleisötilaisuuksien järjestäminen	
5 LUKU	MAALÄMPÖKAIVOT	20
18 §	Maalämpöjärjestelmien rakentaminen	
6 LUKU	VALVONTATIETOJEN ANTAMINEN	20
19 §	Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja	
20 §	Tiedot vesialtaiden kaivamisesta	
21 §	Tiedot pohjavesialueelle rakennettavista kiinteistä polttonesteen jakelupisteistä	
7 LUKU	MUUT MÄÄRÄYKSET	21
22 §	Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä	
23 §	Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamukset	
8 LUKU	VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET	21
24 §	Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo	
25 §	Siirtymäkausimääräykset	
26 §	Aikaisempien määräysten kumoaminen	

1 LUKU YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoite

Ympäristönsuojelumääräykset annetaan ympäristönsuojelulain täytäntöön panemiseksi, joten niiden tulee perustua lain säännöksien tai niiden nojalla annettujen säädösten konkretisointiin ympäristön suojelemiseksi paikallisesti.

Pykälässä viitataan ympäristönsuojelulain 1 lukuun Yleiset säännökset, missä on säädetty mm. lain tarkoitus soveltamisala ja määritelmät.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

2.1 Ympäristönsuojelulain (527/2014) 202 §:n mukaan määräykset antaa kunta.

2.2 Ympäristönsuojelulain 22 §:n 1 momentin mukaan kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista lupa- ja valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen. Ympäristönsuojeluviranomaisen tehtäviä hoitaa kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain 5 §:n 1 momentin mukaan kunnan määräämä toimielin.

2.3 Ympäristönsuojelulain 22 §:n 2 momentin mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää sille ympäristönsuojelulaissa tarkoitettua toimivaltaa, viranhaltijalle siten, kuin kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetussa laissa säädetään. Kuntien ympäristöhallintolain 7 §:n mukaan kunnanvaltuusto voi antaa kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle oikeuden siirtää toimivaltaansa alaiselleen viranhaltijalle, jollei laissa erikseen toisin säädetä.

2.4 Ympäristönsuojeluviranomaiselle on tarkoituksenmukaista antaa oikeus päivittää määräyksissä informatiivisena (kursiivilla) olevia tekstiosuuksia ajan tasalle. Seurattavat säännökset saattavat muuttua nopeastikin ja säännösten ajan tasalla pitämiseksi mahdollisimman joustava menettely on tarpeen.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

3.1 Määräykset koskevat perusosiltaan koko kuntaa. Tietyillä erityisalueilla, jotka on määriteltä määräysten 4 §:ssä, voidaan antaa perusmääräyksiä täydentäviä määräyksiä.

3.2 Ympäristönsuojelulain 202 §:ssä, jolla valtuutetaan kunnat antamaan ympäristönsuojelumääräyksiä, rajataan samalla sitä, mitä määräyksiä voidaan antaa. Määräykset eivät koske ympäristönsuojelulain mukaan luvanvaraisia tai ilmoitusvelvollisia toimia tai rekisteröitäviä toimia. Niiden osalta ympäristön pilaantumisen ehkäisyä ja torjuntaa koskevat määräykset annetaan ko. luvassa tai ilmoituksen johdosta tehtävässä päätöksessä. Määräykset eivät myöskään koske toimintaa, jonka ympäristönsuojeluvaatimuksesta säädetään valtioneuvoston asetuksessa. Määräykset eivät voi myöskään koskea puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen toimintaa.

Ympäristönsuojelumääräys syrjäytyy, jos myöhemmin annetaan ylemmänasteinen normi samasta asiasta. Esimerkiksi valtioneuvoston asetusta talousjätevesien puhdistamisesta tulee noudattaa ylemmän asteisena normina, jos ympäristönsuojelumääräykset eivät johtaisi yhtä hyvään puhdistustasoon. Määräystä ei saa antaa myöskään siten, että se on ristiriidassa jo olemassa olevan ylemmänasteisen normin kanssa. Määräyksillä ei siten voida lieventää esimerkiksi ilman tai vesien suojelemiseksi asetet-

tuja päästönormeja, ja toisaalta niiden paikalliselle kiristämiseksi on osoitettava riittävät paikallisista olosuhteista johtuvat perusteet. Myöskään esimerkiksi kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta annetun lain mukainen puhtaanapito-velvollisuus ei estä antamasta määräyksiä ankarammasta velvollisuudesta katujen pölyämisen vähentämiseksi säädösten soveltamisalan erilaisuuden vuoksi.

Ympäristönsuojelumääräyksiä vastaavia kunnallisia sääntöjä ovat jätehuoltomääräykset, rakennusjärjestykset ja terveydensuojelujärjestykset. Myös kaavamääräykset voivat koskea ympäristönsuojelua.

4 § Paikalliset olosuhteet ja määritelmät

Ympäristönsuojelumääräykset voidaan antaa koko kuntaa tai vain sen osaa koskevin. Esimerkiksi melua saattaa olla tarpeen säännellä taajaan rakennetuilla alueilla tai virkistysalueilla, mutta ei välttämättä muualla. Vesistöjen rannalla lomarakentaminen sekä maa- ja metsätalous saattavat aiheuttaa omia sääntelytarpeita. Jätevesien johtamiselle ja maanalaisten polttoainesäiliöiden sijoittamiselle ympäristönsuojelulliset vaatimukset voivat perustellusti olla tiukemmat tärkeillä pohjavesialueilla ja vesistöjen rannoilla kuin muilla alueilla.

Ympäristönsuojelun ja ympäristön pilaantumisen ehkäisy, poistaminen ja vähentäminen edellyttää tarkennettuja määräyksiä seuraavilla alueilla:

taajaan rakennettu alue, jolla tarkoitetaan lähinnä asema- (ja entistä rakennus) kaavoitettua aluetta. Näillä alueilla määräyksillä on tarkoitus ehkäistä mm. ympäristön pilaantumisesta johtuvia terveys- ja naapuruussuhdehaittoja.

rantavyöhyke, jolla tarkoitetaan rantavyöhykettä, joka ulottuu keskimäärin 100 metrin päähän keskivedenkorkeuden mukaisesta rantaviivasta.

pohjavesialue, jolla tarkoitetaan sellaista pohjavesialuetta, joka on luokiteltu 1- tai 2-luokan tai E-luokan pohjavesialueeksi. Näillä alueilla määräyksillä on tarkoitus ehkäistä mm. pohjaveden pilaantumista.

pohjaveden muodostumisalue, jolla tarkoitetaan 1-, 2- ja E-luokan pohjavesialueiden niitä osia, joilla maakerrokset ovat hyvin vettä johtavia ja jolla maaperä mahdollistaa veden merkittävän imeytymisen pohjavedeksi. Näillä alueilla määräyksillä on tarkoitus ehkäistä mm. pohjaveden pilaantumista.

vesistöillä tarkoitetaan vesilain 587/2011 3 §:n mukaisia järviä, lampia, jokia, puroja ja muita luonnollisia vesialueita sekä tekojärveä, kanavaa ja muita keinotekoisia vesialueita. Vesistönä ei kuitenkaan pidetä ojaa, noroa ja lähdeettä.

2 LUKU JÄTEVESIEN HAITTAVAIKUTUSTEN EHKÄISEMINEN

Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan määräyksiä voidaan antaa toimista, rajoituksista ja rakennelmista, joilla ehkäistään päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia. Määräykset voivat koskea jätevesien puhdistusmenetelmiä tai etäisyysvaatimuksia rantavyöhykkeellä, kiinteän polttoaineen käyttöä määrätyillä alueilla, ajoneuvojen pesun rajoittamista tietyillä alueilla ja öljyn erotuskaivojen edellyttämissä pesupaikoilla sekä muita vastaavantapaisia seikkoja. Edelleen ympäristönsuojelumääräyksillä voidaan yksilöidä alueellisesti talousjätevesien puhdistusvaatimuksia. Määräyksissä voi olla tarvittaessa ajoitusmääräyksiä olemassa olevien laitteistojen tason parantamiselle.

Jätevesien käsittelyvaatimuksesta saavat ilman eri hakemusta poiketa kaikki ne kiinteistöt, joiden kiinteistöllä vakituisesti asuva haltija tai haltijat ovat täyttäneet 68 vuotta, kun ympäristönsuojelulain muutos (196/2011) tuli voimaan. Tämä lakisääteinen vapautus koskee siis ennen 9.3.1943 syntyneitä henkilöitä. Vapautus on kytketty vain kiinteistön haltijan ikään ja edellytyksenä on, että kiinteistön haltija tai haltijat asuvat kiinteistöllä vakituisesti, joten se ei koske vapaa-ajan kiinteistöjä. Jätevesistä ei myöskään saa aiheutua ympäristön pilaantumista. Poikkeus koskee vain jätevesien käsittelyvelvollisuutta eikä muita mahdollisia velvollisuuksia, kuten velvollisuutta liittää vesihuoltolaitoksen toiminta-alueella sijaitseva kiinteistö vesihuoltolaitoksen vesi- ja viemäriverkostoon.

5 § Talousjätevesien käsittely viemäriverkostojen ulkopuolella

Näitä ympäristönsuojelumääräyksiä on noudatettava talousjätevesien puhdistus- ja käsittelylaitteistojen rakentamisessa, sijoittamisessa, käytössä ja kunnossapidossa. Sen lisäksi on noudatettava ympäristönsuojelulain 16 luvun sekä valtioneuvoston antaman talousjätevesien käsittelyä koskevan asetuksen määräyksiä (157/2017).

Vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen ulkopuolella kiinteistön jätevesien käsittely järjestetään yleensä kiinteistökohtaisesti. Jätevesiviemäriverkoston ulkopuolella asuu merkittävä osa kaupungin asukkaista. Näillä alueilla puutteellisesti käsiteltyjen jätevesien osuus muodostaa vesistöjemme kuormituksesta merkittävän osan. Jätevesien osalta suurin ongelma on niiden sisältämien ravinteiden aiheuttama vesistöjen rehevöityminen ja pohjavesien laadun heikkeneminen. Nämä määräykset on annettu keskitetyn viemäriverkoston ulkopuolisten kiinteistöjen jätevesien johtamisen ja käsittelyn asianmukaisuuden varmistamiseksi sekä jätevesistä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi. Määräykset koskevat lähinnä jäteveden käsittelyjärjestelmien sijoittamista, teknisiä vähimmäisvaatimuksia sekä järjestelmän toiminnan valvontaa ja tarkkailua.

Määräyksissä on määritelty ne jätevesien käsittelyn vähimmäisvaatimukset, joilla katsotaan voitavan ehkäistä ympäristön pilaantuminen. Määräykset koskevat asuinkäytössä olevien kiinteistöjen jätevesien käsittelyä. Mikäli yritys- ja teollisuustoiminnan jätevedet ovat määrältään ja koostumukseltaan rinnastettavissa asuinkiinteistöjen jätevesiin, voidaan niiden osalta noudattaa vastaavia määräyksiä. Muissa tapauksissa jätevesien johtaminen edellyttää ympäristönsuojelulain 27 §:n mukaista lupaa, mikäli jäteveden johtamisesta voi aiheutua vesilaissa tarkoitetun vesistön, ojan, noron tai lähteen pilaantumista.

Seuraavissa kappaleissa määrätty uusien umpisäilön täyttymishälyttimen on katsottu olevan aina tarpeellinen lisävaruste. Täyttymishälytintä on mahdollista säätää siten, että umpisäiliössä on vielä riittävästi täyttymisvaraa siihen asti, että umpisäiliö pystytään tyhjentämään. Huoltoluokku on vaadittu, jotta rakenteita voidaan valvoa luotettavasti.

5.1 Jätevesiviemäriverkon ulkopuolella olevat asemakaava-alueet

Määräyksellä halutaan estää maaperän pilaaminen alueella, jolle on tulossa tiheä asutus, mutta jossa viemäriverkkoa ei ole vielä rakennettu. Tällaisella alueella erityisesti vesikäymäläjätevedet aiheuttavat suurimman riskin terveys- ja ympäristöhaittojen osalta. Käytännössä edellytyksenä on umpikaivojärjestelmä, josta syystä tämä vaatimus on asetettu määräykseen. Määräys perustuu ympäristönsuojelulain 16 §:n maaperän pilaamiskieltoon ja 20 §:n yleisiin periaatteisiin. Päästöt saattavat myös aiheuttaa 17 §:n vastaista pohjaveden pilaamista. Ranta-asemakaavat on suljettu pois, koska ranta-asemakaava-alueilla on yleensä riittävästi tilaa rakentaa jätevesijärjestelmät ja lisäksi rantavyöhykkeellä on tiukemmat jätevesien käsittelyvaatimukset.

Jätevesijärjestelmää koskevista vaatimuksista ja velvollisuudesta liittyä jätevesiviemäri-verkkoon voi hakea poikkeamista näiden määräysten 22 § nojalla. Mikäli kiinteistö sijaitsee vesihuoltolaitoksen toiminta-alueella, on kiinteistö velvollinen liittymään laitoksen vesijohtoon ja jätevesiviemäriin. Liittymisvelvollisuudesta voidaan poiketa vesihuoltolain (119/2001) pykälien 10 § ja 11 § nojalla.

Vesihuoltolaki 119/2001, muut. 22.8.2014 (Laki vesihuoltolain muuttamisesta 681/2014):

10 § Kiinteistön liittäminen vesihuoltolaitoksen verkostoon

Vesihuoltolaitoksen toiminta-alueella oleva kiinteistö on liitettävä laitoksen vesijohtoon ja jätevesiviemäriin.

Taajaman ulkopuolella kiinteistöä ei kuitenkaan tarvitse liittää vesihuoltolaitoksen vesijohtoon, jos:

- 1) kiinteistön vesihuoltolaitteisto on rakennettu ennen vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen hyväksymistä; ja*
- 2) kiinteistöllä on käytettävissä riittävästi terveydensuojelulaissa säädetyt laatuvaatimukset täyttävää talousvettä.*

Taajaman ulkopuolella kiinteistöä ei tarvitse liittää vesihuoltolaitoksen jätevesiviemäriin, jos:

- 1) kiinteistön vesihuoltolaitteisto on rakennettu ennen vesihuoltolaitoksen toiminta-alueen hyväksymistä ja jätevesien johtamisessa ja käsittelyssä noudatetaan, mitä ympäristönsuojelulaissa (527/2014) säädetään; tai*
- 2) kiinteistöllä ei ole vesikäymälää ja sen jätevesien johtamisessa ja käsittelyssä noudatetaan, mitä ympäristönsuojelulaissa säädetään.*

Edellä 1 momentissa säädetyin estämättä vesihuoltolaitos saa kieltäytyä liittämästä laitoksen vesijohtoon tai jätevesiviemäriin kiinteistöä, jonka vedenkulutus tai jolta jätevesiviemäriin johdettavan jäteveden laatu tai määrä vaikeuttaisi laitoksen toimintaa tai laitoksen edellytyksiä huolehtia tyydyttävästi muiden kiinteistöjen vesihuollosta.

11 § Liittämisvelvollisuudesta vapauttaminen

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen myöntää hakemuksesta toistaiseksi voimassa olevan tai määräaikaisen vapautuksen 10 §:ssä tarkoitettua kiinteistön liittämisvelvollisuudesta tässä pykälässä säädetyin perustein. Ennen vapautuksen myöntämistä vesihuoltolaitokselle ja kiinteistön omistajalle tai haltijalle on varattava tilaisuus tulla kuulluiksi. Lisäksi kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen on pyydettävä vapauttamisesta kunnan terveydensuojeluviranomaisen lausunto.

Vapautus liittämisvelvollisuudesta on myönnettävä, jos:

- 1) liittäminen verkostoon muodostuisi kiinteistön omistajalle tai haltijalle kohtuuttomaksi, kun otetaan huomioon kiinteistön vesihuoltolaitteiston rakentamisesta aiheutuneet kustannukset, liittamisestä aiheutuvat kustannukset, vesihuoltolaitoksen palvelujen vähäinen tarve tai muu vastaava erityinen syy; ja*
- 2) vapauttaminen ei vaaranna vesihuollon taloudellista ja asianmukaista hoitamista vesihuoltolaitoksen toiminta-alueella.*

Edellä 2 momentissa säädetyin lisäksi edellytyksenä vesijohtoon liittämisvelvollisuudesta vapauttamiselle on, että kiinteistöllä on käytettävissä riittävästi vaatimukset täyttävää

talousvettä. Edellytyksenä jätevesiviemäriin liittämismääräyksen vapauttamiselle on 2 momentissa säädetyn lisäksi, että kiinteistön jätevesien johtaminen ja käsittely voidaan järjestää ympäristönsuojelulaissa säädettyjen vaatimusten mukaisesti.

5.2 Pohjavesialueet

Jätevesien käsittelylle pohjavesialueella on asetettu näissä määräyksissä omat edellytyksensä. Pohjavesialueelta jätevesien haitta-aineet voivat kulkeutua pohjaveteen aiheuttaen ympäristö- ja terveyshaittoja sekä juomaveden pilaantumista. Tästä syystä pohjavesialueella jätevesien imeyttäminen maaperään tai johtaminen käsittelemättöminä ojaan on kielletty. Muut kuin vesikäymälän jätevedet voidaan kuitenkin käsitellä tiiviissä jätevedenkäsittelyjärjestelmässä ja johtaa sen jälkeen ensisijaisesti pohjavesialueen ulkopuolelle. Erityistapauksissa puhdistetut jätevedet voidaan johtaa kiinteistöllä sellaiseen paikkaan, josta ei aiheudu pohjaveden pilaantumiskäytännön riskiä, jos se on tontin olosuhteista johtuen perustellusti mahdollista. Määräys perustuu ympäristönsuojelulain 17 §:n pohjaveden pilaamiskieltoon ja 20 §:n yleisiin periaatteisiin sekä 16 §:n maaperän pilaamiskieltoon.

5.3 Rantavyöhykkeet

Rantavyöhykkeellä jätevesien johtaminen ojaan aiheuttaa hyvin helposti vastaavaa vesistön pilaantumista kuin jätevesien johtaminen suoraan vesistöön. Vesikäymälän rakentaminen on kielletty ilman tieyhteyttä olevilla kiinteistöillä ja saarilla. Määräyksen tarkoituksena on estää vesikäymälän rakentaminen paikkoihin, joissa säiliöiden tyhjentäminen ei ole mahdollista pysyvää tieyhteyttä käyttäen. Kielto ei koske saaria, joihin on pysyvä tieyhteys.

Vesienhuollon suunnitelmista syistä (Lohjaa koskeva Kymijoen-Suomenlahden vesienhoitoalueen vesienhoitosuunnitelma vuosille 2022–2027 sekä Uudenmaan vesienhoidon toimenpideohjelma vuosille 2022-2027) rantavyöhykkeille on annettu perustasoa ankarampi puhdistusvaatimus (YSL 156 c §). Näillä alueilla on noudatettava asetuksen (157/2017) 4 §:n mukaista ohjeellista puhdistustasoa ja noudatettava annettuja suojaetäisyysvaatimuksia.

Kohdassa 5.4.2 on annettu suojaetäisyyksiä jätevesien käsittelylaitteistojen ja puhdistettujen jätevesien purkupaikan sijoittamisesta. Näistä voidaan poiketa vain erityistapauksessa tontin olosuhteista johtuen.

Lisäksi rantavyöhykkeellä tulee ottaa huomioon tulva-alueen erityispiirteet ja tulvan vaikutus jäteveden puhdistuslaitteistojen toimintaan. Keskeisintä on sijoittaa jätevesien käsittelylaitteistot tulva-alueella siten, että estetään jätevesien huuhtoutuminen tulvan aikana suoraan vesistöön. Imeytysputkistot on perusteltua sijoittaa keskimääräisen vuotuisen tulvatason yläpuolelle.

Suomen ympäristökeskus, Ilmatieteenlaitos, Ympäristöministeriö ja Maa- ja metsätalousministeriö ovat julkaisseet vuonna 2014 oppaan "Tulviin varautuminen rakentamisessa Opas alimpien rakentamiskorkeuksien määrittämiseksi ranta-alueilla" (Ympäristöopas), joka on päivitys vuoden 1999 oppaaseen "Ylimmät vedenkorkeudet ja sortumariskit ranta-alueille rakennettaessa". Oppaan tietoja voi soveltaa myös jätevesirakentamisiin.

5.4 Muut alueet

Määräyskohdassa viitataan ympäristönsuojelulain 16 lukuun, jossa on säädetty jätevesien yleisestä puhdistamisvelvollisuudesta (mm. 154 b § ja 156 b §).

Kiinteistökohtaisen jätevesijärjestelmän rakentamisesta ja muuttamisesta ja niiden edellyttämästä luvasta sekä käyttö- ja huolto-ohjeesta on lisäksi voimassa, mitä niistä maankäyttö- ja rakennuslaissa (132/1999) säädetään.

Paikalliset olosuhteet voivat edellyttää edellä mainitun ympäristönsuojelulain mukaisen yleisvelvoitteen sekä asetuksella säädettävien jätevesien käsittelyyn liittyvien toimenpiteiden tarkentamista ja yksilöimistä. Määräyksillä voidaan mm. tarkentaa milloin muiden kuin vesikäymäläjätevesien määrää on pidettävä niin vähäisenä, että ne voidaan johtaa käsittelemättä maahan ilman, että niistä aiheutuu ympäristön pilaantumisen vaaraa.

5.4.1 Jätevesien käsittely muilla alueilla

Kohdassa yksilöidään jäteveden puhdistuslaitteistojen vaatimuksia. Saostussäiliöiden tarkoituksena on poistaa lähinnä kiintoainesta, ja niitä on pidettävä välttämättömänä esikäsittelymenetelmänä ennen muita jätevesien puhdistusmenetelmiä. Osastojen lukumäärävaatimusta harkittaessa voidaan yhdeksi lähtökohdaksi ottaa, että mikäli jätevesien joukossa on käymäläjätevesiä, tulee saostussäiliö olla kolmiosastoinen saostussäiliön puhdistustasoa vastaava ja pelkille pesuvesille riittää yleensä kaksiosastoinen saostussäiliön puhdistustasoa vastaava saostussäiliö.

Jätevesien varsinaisten puhdistusmenetelmien osalta kohdassa mainitaan esimerkin omaisesti käytössä olevia pääteknikoita, joilla voidaan päästä vaadittavaan puhdistustehoon. Saostussäiliöiden ja imetyksen tai maasuodatuksen vaihtoehtona voidaan käyttää myös muita menetelmiä esimerkiksi pienpuhdistamoja, mikäli niillä saavutetaan vastaava puhdistusteho. Kiinteistön omistaja vastaa kuitenkin viimekädessä siitä, että järjestelmästä ei aiheudu ympäristönsuojelulain kieltojen vastaisia päästöjä ympäristöön.

Jätevesien käsittelyssä tulee aina noudattaa ympäristönsuojelulain sekä valtioneuvoston talousjätevesien käsittelyä koskevan asetuksen vaatimuksia ja jätevesien käsittelyjärjestelmä on suunniteltava ja mitoitettava ja järjestelmää käytettävä ja huollettava siten, että käsittelyllä saavutetaan perustason mukainen kuormituksen väheneminen.

5.4.2 Suojaetäisyydet muilla alueilla

Etäisyysvaatimukset perustuvat yleisesti käytössä oleviin suojaetäisyyksiin (mm. "Hajautuksen jätevedet – Lainsäädäntö ja käytännöt", Kangas, Ari (toim.), Ympäristöopas, Ympäristöministeriö, 2017; " Etäisyysvaatimusten perusteet ovat ensisijaisesti vesiensojelullisia ja toisaalta mm. mahdollisista hajuhaitoista johtuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisyä (YSL 7 § 1 mom.).

Erillisestä rantasauna- tai lomarakennuksesta tulevien vähäisten jätevesien johtaminen 30 metriä kauemmaksi rantaviivasta ei aina ole teknisesti kohtuullisin kustannuksin mahdollista, jos rakennus sijaitsee alle 30 metrin etäisyydellä rantaviivasta. Tämän vuoksi on perusteltua hyväksyä rakennuksen vähäisten pesuvesien imeyttäminen alle 30 metrin etäisyydelle rantaviivasta, ei kuitenkaan käytännössä rakennuksen ja rantaviivan väliselle alueelle.

Ympäristönsuojelulain 155 §:n 2 momentin mukaan vähäiset määrät muita kuin vesikäymäläjätevesiä voidaan johtaa puhdistamattomina maahan, mikäli niistä ei aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Tällaisia ns. harmaita pesuvesiä" voidaan katsoa syntyvän vähäisiä määriä mm. silloin, kun esimerkiksi rantasaunaa ei ole liitetty vesijoh-

toon ja käyttövesi joudutaan kantamaan tai se johdetaan tilapäisellä vesijohdolla saunaan.

Määriteltyjen vähimmäisvaatimusten lisäksi rantavyöhykkeellä tulee ottaa huomioon tulva-alueen erityispiirteet ja tulvan vaikutus jäteveden puhdistuslaitteistojen toimintaan. Keskeisintä on sijoittaa jätevesien käsittelylaitteistot tulva-alueella siten, että estetään jätevesien huuhtoutuminen tulvan aikana suoraan vesistöön. Imeytysputkistot on perusteltua sijoittaa keskimääräisen vuotuisen tulvatason yläpuolelle.

Suomen ympäristökeskus, Ilmatieteenlaitos, Ympäristöministeriö ja Maa- ja metsätalousministeriö ovat julkaisseet vuonna 2014 oppaan ”Tulviin varautuminen rakentamisessa Opas alimpien rakentamiskorkeuksien määrittämiseksi ranta-alueilla” (Ympäristöopas), joka on päivitys vuoden 1999 oppaaseen ”Ylimmät vedenkorkeudet ja sortumariskit ranta-alueille rakennettaessa”, . Oppaan tietoja voi soveltaa myös jätevesirakennelmiin ja kuivakäymälöiden sijoittamiseen.

Kuivakäymälämääräyksillä ehkäistään ympäristönsuojelulain 16 ja 17 §:ien mukaista maaperän ja pohjaveden pilaantumista, edistetään vesiensuojelua sekä ennaltaehkäistään terveyshaittoja.

5.5 Vähäisen jätevesimäärän kohteet

Jos jätevedet eivät sisällä käymäläjätteitä ja jos niiden määrä on vähäinen eivätkä ne vaaranna ympäristöä, ne voidaan ympäristönsuojelulain mukaan johtaa puhdistamatta maahan.

Käytössä olevissa vesikäymälättömissä asuinkiinteistöissä jätevesimäärä on yleensä vähäinen silloin, kun vuotuinen käyttö asukasvuorokausina on vähäistä ja käytettävä talousvesi kannetaan tai johdetaan siihen verrattavalla tilapäisellä vesijohdolla tai kiinteistö muutoin on veden käytön kannalta varusteluiltaan vaatimaton. Jos kiinteistöön kuuluvissa rakennuksissa on esimerkiksi sähkötoiminen paineellinen lämminvesivaraaja tai muu vastaava vesijohtoon kiinteästi kytketty talousveden lämmitysjärjestelmä, vesikäymälä, suihku, kylpyamme tai painevettä käyttävä sähköllä toimiva laite, kuten pyykinpesukone, astianpesukone tai vastaava, jätevesimäärää ei yleensä voida pitää vähäisenä. Myös ympäristöolot voidaan ottaa huomioon arvioitaessa jätevesien määrän vähäisyyttä.

6 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesun rajoitukset

6.1 Pohjavesialueet

Pohjavesialueilla ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu, mikäli jätevedet pääsevät imeytymään maahan, aiheuttaa aina pohjaveden pilaantumisvaaran. Tästä johtuen pesemisen kieltäminen pohjavesialueilla muualla kuin tähän tarkoitukseen erikseen rakennetuilla ja viemäröidyillä paikoilla, on ympäristön pilaantumisen vaaran vuoksi perusteltua. Satunnaisesti tapahtuva pesu maatalojen, omakotitalojen tai niihin verrattavien asuinkiinteistöjen pihassa on kuitenkin sallittua, mikäli se voidaan toteuttaa haitattomasti.

6.2 Katu- ja tiealueet, muut yleiset alueet ja rantavyöhykkeet

Yleisessä käytössä olevilla alueilla ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu on yleensä ollut kiellettyä kuntien järjestyssäännöissä. Järjestyssäännöt kumoutuivat 1.10.2003 voimaan tulleen järjestyslain myötä ja kieltö on perusteltua ottaa mukaan

myös näihin määräyksiin, koska pesutoiminta esimerkiksi puisto- tai virkistysalueilla saattaa aiheuttaa ympäristön pilaantumisen vaaraa vähentämällä yleistä viihtyisyyttä ja virkistyskäyttöön soveltumista. Vastaavasti pesutoiminta rantavyöhykkeillä aiheuttaa vesistön pilaantumisriskin, jos jätevedet pääsevät valumaan suoraan vesistöön.

Kieltoalueena on järjestyssäännön tarkoittamat yleinen alue ja liikenneväylä sekä näiden lisäksi rantavyöhykkeet, joista pesuvedet joutuvat suoraan vesistöön.

6.3 Muut alueet

Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja laitteiden pesu kiinteistöllä tulee toteuttaa siten, että jätevesistä ei aiheudu ympäristön pilaantumista. Tämän vuoksi on perusteltua kieltää liuotinpohjaisten pesuaineiden käyttö, joiden käyttö edellyttäisi asianmukaista pesupaikkaa, josta kaikki jätevedet voitaisiin esikäsittelyn jälkeen johtaa jätevesiviemäriin tai viemäriverkon ulkopuolisilla alueilla umpikaivoon tai muuhun valvontaviranomaisen hyväksymään jätevesien käsittelyjärjestelmään.

Ammattimainen tai muutoin laajamittainen pesutoiminta kiinteistöllä suoritetaan yleensä painepesulaitteilla ja liuotinpohjaisilla pesuaineilla ja siitä syntyy huomattavan paljon jätevesiä, joiden johtaminen ympäristöön tulisi aiheuttamaan mitä ilmeisimmin ympäristön pilaantumista. Määräyksissä on tästä syystä edellytetty jätevesien esikäsittelyä ja viemäriin johtamista tai viemäriverkon ulkopuolisilla alueilla johtamista umpikaivoon tai muuhun valvontaviranomaisen hyväksymään jätevesien käsittelyjärjestelmään.

6.4 Matonpesu

Mattojen, tekstiilien ja muiden vastaavien tavaroiden pesu vesistöissä tai siten, että pesuvedet pääsevät suoraan vesistöön, aiheuttaa ylimääräistä vesistön kuormitusta ja siten myös ympäristön pilaantumisen vaaraa.

Pesuaineita sisältävien jätevesien pääseminen puhdistamatta vesistöön aiheuttaa mm. vesistön virkistyskäyttöarvon laskemista loma-asutusalueilla ja vesistöjen rehevöitymistä. Tämän vuoksi tulee matot, tekstiilit ja muut vastaavat tavarat pestä kuivalla maalla siten, että pesuvedet eivät pääse suoraan vesistöön. Lohjalla on mattojen pesua varten erikseen järjestettyjä matonpesupaikkoja, joista jätevedet johdetaan jätevedenpuhdistamolle.

7 § Lumenkaatopaikkojen sijoittaminen ja sulamisvesien käsittely

7.1 Eri puolilta kuntaa lumenkaatoalueille tuotava lumi saattaa sisältää roskia ja muita likaineita, kuten ajoneuvoista valunutta öljyä, jotka saattavat levitä ympäristöön tai kulkeutua pohjaveteen lumen sulamisvesien mukana. Lumenkaatoalue on tämän vuoksi tarpeen sijoittaa ja sitä tulee käyttää siten, että haitalliset vaikutukset voidaan ehkäistä. Vesistöjen ja pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi tulee lumenkaatoalue sijoittaa siten, että pilaantuminen voidaan ehkäistä ennakolta ja lumien ajo vesistöön on kielletty. Määräyksissä on täten kielletty lumenkaatopaikan sijoittaminen pohjavesialueelle

7.2 Ympäristönsuojelulain 7 §:n mukaisesti pilaantumisen aiheuttaja tai toiminnan harjoittaja vastaa toiminnasta syntyvien haittojen ennaltaehkäisemisestä ja ympäristöhaittojen poistamisesta.

8 § Lannan, virtsan ja säilörehun puristenesteen sekä jätevesilietteen levittäminen

8.1 ja 8.2 Määräyksillä, joilla rajoitetaan lietelannan, virtsan, puristenesteen yms. levittämistä

pyritään turvaamaan vesistöjen ja pohjaveden laatua sekä kunnallisten vedenottamoiden veden laatua ja terveellisyyttä tai talousvesikäytössä olevia vesistöjä.

Valtioneuvoston asetuksen (1250/2014) 10 §:n 9 momentin mukaan talousveden hankintaan käytettävien kaivojen ja lähteiden ympärille on jätettävä maaston korkeussuhteista, kaivon rakenteesta ja maalajista riippuen vähintään 30 - 100 metrin levyinen vyöhyke, jota ei lannoiteta lannalla ja orgaanisilla lannoitevalmisteilla. Orgaanisilla lannoitevalmisteilla tarkoitetaan mm. puristenesteitä ja jaloittelualueiden valumavesiä.

3 LUKU JÄTTEET JA KEMIKAALIT

Jätteistä aiheutuvien haittojen ehkäisemiseksi näissä määräyksissä on annettu muita kuin järjestetyn jätehuollon tekniseen toteuttamiseen liittyviä määräyksiä. Määräysten tavoitteena on ehkäistä jätteiden syntyä ja haitallisia vaikutuksia ympäristönsuojelulain (527/2014) 1 §:n 3 kohdan mukaisesti.

9 § Jätteiden käsittely kiinteistöllä

Jätteiden keräystä ja käsittelyä koskevat säännökset on koottu pääosin jätelakiin ja sen nojalla annettuihin muihin säädöksiin, kuten kunnallisiin jätehuoltomääräyksiin. Ympäristönsuojelulain yhtenä tavoitteena on kuitenkin ehkäistä jätteiden syntyä ja haitallisia vaikutuksia, joten ympäristönsuojelumääräyksissä voidaan antaa määräyksiä niihin liittyen. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että jätehuollon käytännön järjestämisestä määrätään jätehuoltomääräyksissä ja siltä osin kuin kyse on jätteistä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemisestä, on määräyksiä sisällytetty myös näihin ympäristönsuojelumääräyksiin. Lunta ei luokitella jätteeksi, mutta lumen varastoinnilla ja sulamisvesillä saattaa kuitenkin olla ympäristön kannalta haitallisia vaikutuksia, joita pyritään näillä määräyksillä ennalta ehkäisemään, joten lumenkaatopaikoista on otettu määräyksiin oma pykälä 2 luvun 7 §:ään.

- 9.1 Rakennustuotannon ja purkutyön jätehuollon määräyksessä edellytetään ilmoittamaan purkutyöstä ympäristönsuojeluviranomaiselle, mikä on tarpeen ympäristövalvonnan toteuttamiseksi.
- 9.2 Määräyksen tarkoituksena on estää ympäristölle ja terveydelle haitallisten kyllästysaineiden, kuten raskasmetallien ja kreosoottien, leviämistä maaperään, pohjavesiin ja vesistöihin.
- 9.3 Pienimuotoinen, muu kuin ammatti- tai laitospäinen jätteen hyödyntäminen maanrakentamisessa ei edellytä ympäristölupaa, mutta sillä voi olla haitallisia vaikutuksia pohjaveteen, maaperään tai vesistöihin. Määräyksessä esitetään ehdot, joita noudattamalla näitä haittoja voidaan estää ja minimoida. Ilmoitusvelvollisuus on lisäksi tarpeen ympäristövalvonnan kannalta. Ilmoituksen perusteella ympäristönsuojeluviranomainen arvioi, onko jätteen hyödyntäminen maanrakentamisessa mahdollista.

Velvoite uudelle omistajalle annettavasta jätteen hyödyntämisestä koskevasta ilmoituksesta perustuu ympäristönsuojelulain 139 §:ään.

- 9.4 Jätteet tulee toimittaa asianmukaiseen käsittelyyn. Kotipuutarhan puutarhajätteiden ja puutuhkan hyödyntäminen pihassa ja puutarhassa on kuitenkin sallittua. Ruokavirasto on ohjeistanut eläinten hautaamisesta www.ruokavirasto.fi > Eläimet> Eläimistä saata- vat sivutuotteet ja kuolleet eläimet> Kuolleet eläimet
- 9.5 Määräys on annettu kasvipörräisten jätteiden aiheuttaman vesistön ravinnekuormituksen minimoimiseksi sekä roskaantumisen estämiseksi.

9.6 Määräys on annettu yleisten jätteenkeräyspisteiden roskaantumisen estämiseksi.

10 § Vaaralliset jätteet

Vaarallista jätettä on jäte, joka kemiallisen tai muun ominaisuutensa vuoksi voi aiheuttaa erityistä haittaa tai vaaraa terveydelle tai ympäristölle.

10.1 Erityisesti nestemäiset vaaralliset jätteet voivat aiheuttaa ympäristö- ja terveyshaittoja. Ympäristönsuojelulain 16 §:n perusteella maahan ei saa jättää tai päästää jätettä eikä muutakaan ainetta siten, että seurauksena on sellainen maaperän laadun huononeminen, josta voi aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle, viihtyisyyden melkoista vähentymistä tai muu niihin verrattava yleisen tai yksityisen edun loukkaus (maaperän pilaamiskielto).

11 § Savukaasujen ja niiden haitallisten vaikutusten ehkäisy

11.1 Varsinkin tiheään asutuilla alueilla voi määrältään suhteellisen pienistäkin savukaasu- ja muista ilmapäästöistä aiheutua haittaa lähiympäristön asukkaille ja muille lähistöllä oleville. Ilman epäpuhtaudet voivat aiheuttaa terveyshaittoja erityisesti herkille väestöryhmille ja yksilöille. Pöly ja savu sekä niiden mukana mahdollisesti leviävät lika-aineet voivat aiheuttaa vahinkoa myös omaisuudelle ja sen käytölle.

Ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi on perusteltua kieltää kiinteistökohtaisissa lämmityskattiloissa ja muissa tulisijoissa haitallisia ympäristövaikutuksia aiheuttavien jätepolttoaineiden ja -materiaalien käyttö. Lämmityskattiloiden ja muiden tulipesien käytöstä syntyvien päästöjen määrä ja laatu riippuvat käytettävän polttoaineen lisäksi myös käytettävien laitteiden laadusta ja kunnosta.

11.2 Oksien, risujen, lehtien sekä muiden jätteiden avopoltosta voidaan katsoa aiheutuvan naapuruushaittaa savuamisen, haitallisten aineiden päästöjen ja hajun muodossa, mikä vuoksi avopoltto on pääsääntöisesti kielletty taajaan rakennetulla alueella.

11.3 Taajaan asutun alueen ulkopuolella risujen ja oksien polton ei katsota lähtökohtaisesti aiheuttavan haittaa ympäristölle tai terveydelle. Polton osalta tulee kuitenkin noudattaa kohdan 11.1 määräystä. Kulotuksesta ilmoittamisvelvollisuus perustuu pelastuslain 8 §:ään.

11.4 Savu taikka muu ympäristölle ja/tai terveydelle haitallinen aine tai yhdiste saattaa päästökohteen lähellä olevilla asuinalueilla ja muissa häiriintyvissä kohteissa aiheuttaa viihtyisyyden vähentymistä, haittaa omaisuudelle ja jopa terveydellistä haittaa. Tämän vuoksi tulee varsinkin taajaan asutuilla alueilla kiinnittää erityistä huomiota savukaasupäästöjen päästökohteiden oikeaan sijoittamiseen.

Sijoittamisessa tulee ottaa huomioon häiriintyvien kohteiden läheisyys, savun leviämistä estävät rakenteet, maaston ja kasviston ominaisuudet sekä päästölähteen korkeus.

Määräys perustuu yleisiin ympäristönsuojelulain 7 ja 20 §:n mukaisiin periaatteisiin, erityisesti ennaltaehkäisyn ja haittojen minimoinnin sekä ympäristön kannalta parhaan käytännön periaatteisiin.

12 § Polttonesteiden ja muiden terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien varastointi ja käsittely

Pienikin määrä jotakin terveydelle ja ympäristölle vaarallista kemikaalia saattaa hallitsemattomasti ympäristöön päästessään aiheuttaa vakavan ympäristön pilaantumisen vaaran. Erityisen ongelmallisia ovat nestemäiset aineet, jotka voivat aineen ominaisuuksista riippuen imeytyä nopeasti maaperään ja kulkeutua veteen liuenneena kauas-

kin onnettomuuspaikalta.

Terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien turvallinen varastointi edellyttää käyttöturvallisuustiedotteissa annettujen ohjeiden noudattamista. Ohjeiden vastainen käsittely ja varastointi lisäävät ympäristöonnettomuuden riskiä. Öljy ja useat muut yleisesti käytetyt kemikaalit aiheuttavat ympäristöön joutuessaan vakavan ympäristön pilaantumisvaaran.

Kemikaalionnettomuuden ennaltaehkäiseminen edellyttää asianmukaisia varastosäiliöitä ja varastotiloja sekä säännöllistä laitteiden huoltoa ja tarkastamista. Nämä määräykset on annettu kemikaalivuotojen hallitsemattoman ympäristöön pääsemisen ja niistä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi.

Terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien varastoinnista on näiden määräysten lisäksi tietoa esimerkiksi TUKES – ohjeissa: Kemikaalivuotojen ja sammutusjätevesien hallinta (2019) ja vaarallisten kemikaalien käsittely ja varastointi (2021).

12.1 Polttonesteiden ja muiden kemikaalien säilytys pohjavesialueella

Pohjaveden pilaamiskiellon vuoksi uusien maanalaisten kemikaalisäiliöiden sijoittaminen pohjavesialueille on kokonaan kielletty. Maanalaisen säiliön vuodon sattuessa voivat kemikaalit imeytyä maaperään ja edelleen pohjaveteen taikka valua maanpinnan alapuolella pintavesistöihin kauaskin varsinaisesta onnettomuuspaikasta.

Ylitäytön seurauksena tapahtuvien vuotojen ehkäisemiseksi on varastosäiliöt varustettava lisäksi ylitäytön estävillä laitteilla. Mahdollisimman nopean vuotojen havaitsemisen varmistamiseksi tulee uusille säiliöille järjestää asianmukainen tarkkailujärjestelmä.

- 12.1.1 Maaperän ja pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi on nestemäisten terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien maanpäällisten säiliöiden oltava kaksoisvaipallisia tai kemikaalisäiliöt tai astiat on sijoitettava vuotojen varalta siten, että suoja-allas vastaa tilavuudeltaan vähintään 100 %:sti suoja-altaisiin sijoitettujen säiliöiden tai astioiden tilavuutta.

Suosituksen mukaan suoja-altaan tulee olla 110%, jotta mahdollisessa palavien kemikaalien palotilanteessa suoja-altaaseen mahtuu sammutusvesi- tai vaahto. Kaksinkertaista suojausta suositellaan pohjaveden pilaantumisriskin pienentämiseksi.

- 12.1.2 Sisätiloissa säilytettävät kemikaalit tulee pohjavesialueella säilyttää kaksoisvaipallisesa säiliössä tai siten, että säiliöt tai astiat sijaitsevat tiivislattiaisessa, kynnyksin tai lattiakaadoin varustetussa viemäröimättömässä tilassa tai erillisessä suoja-altaassa. Jos säiliö sijoitetaan rakennuksen sisätiloihin, tulee varmistua siitä, että lattia on tiivis ja kynnykset ja kaadot tarkoituksenmukaiset. Tilan tulee muodostaa vähintään säiliön tilavuuden suuruinen "suoja-allas" (tiivis lattia, tiiviit seinän ja lattian rajapinnat ja tarpeeksi korkeat lattian kaadot tai kynnykset). Isommilta uusilta säiliöiltä edellytetään kellaritiloihin sijoitettaessa erillistä suoja-allasta.

Suosituksen mukaan suoja-altaan tulee olla 110%, jotta mahdollisessa palavien kemikaalien palotilanteessa suoja-altaaseen mahtuu sammutusvesi- tai vaahto. Kaksinkertaista suojausta suositellaan pohjaveden pilaantumisriskin pienentämiseksi.

12.2 Polttonesteiden ja muiden kemikaalien säilytys pohjavesialueen ulkopuolella

- 12.2.1 Muualla kuin pohjavesialueilla on ulkona säilytettävät kemikaalit säilytettävä kaksois-vaipallisessa säiliössä tai siten, että säiliöt tai astiat sijaitsevat tiivispohjaisella, reunuksellisella ja katoksellisella alustalla. Suurimman tilassa säilytettävän säiliön tai astian sisällön tulee mahdollisessa vuotoilanteessa mahtua suoja-alueelle.

Suosituksen mukaan suoja-altaan tulee olla 110%, jotta mahdollisessa palavien kemikaalien palotilanteessa suoja-altaaseen mahtuu sammutusvesi- tai vaahto.

- 12.2.2 Pohjavesialueen ulkopuolella sisätiloissa säilytettäviltä kemikaaleilta edellytetään lähes samaa suojaustasoa kuin kohdassa 12.1.2 lukuun ottamatta kellaritiloihin sijoitettavien suurempien säiliöiden erillisen, vähintään 100 % suoja-altaan vaatimusta.

Suosituksen mukaan suoja-altaan tulee olla 110%, jotta mahdollisessa palavien kemikaalien palotilanteessa suoja-altaaseen mahtuu sammutusvesi- tai vaahto.

12.3 Säiliöiden tarkastaminen

Terveydelle ja ympäristölle vaarallisten kemikaalien varastosäiliöiden kunto tulee säännöllisin tarkastuksin varmistaa mahdollisten vuotojen tai muiden turvallisuuden kannalta merkittävien vikojen havaitsemiseksi. Tarkastusten avulla voidaan ennaltaehkäistä onnettomuuksia, jotka ovat seurausta laitteistojen huonosta kunnosta ja kulumisesta. Maanalaiset öljysäiliöt ovat varsinkin ikääntyessään usein ympäristöriski, koska niiden mahdollisia vuotoja on vaikea havaita. Lohjalla on maanalaisia öljysäiliöitä, joista osa on tärkeällä pohjavesialueella. Vuotaessaan maanalaiset öljysäiliöt aiheuttavat maaperän, pohjaveden ja vesistöjen pilaantumiskehityksen.

Maanalaisten öljysäiliöiden tarkastamisesta on määrätty kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksessä (344/83). Päätöksessä on määrätty tarkastamisvelvoite koskemaan ainostaan tärkeällä pohjavesialueella olevia ja ilman bunkkeria sijoitettuja maanalaisia säiliöitä. Bunkkereiden ja muiden suoja-aldaiden on todettu selvityksessä olevan puutteellisesti toteutettu ja aiheuttavan joissain tapauksissa jopa kohonneen riskin vahingon tapahtumiselle. Valtakunnallisen mm. öljysäiliöiden ja suoja-aldaiden ja rakenteiden kuntoa kartoittaneen Cisteri-selvityksen raportin mukaan noin 50 % öljysäiliöiden suoja-altaista oli korjauksen tarpeessa ja noin 20 % edellytti pikaisia kunnostustoimenpiteitä. Raportin suositusten mukaan myös säiliöiden suoja-altaat ja putkistot tulee saattaa tarkastusten piiriin.

Koska säiliöt aiheuttavat selkeästi kohonneen riskin pohjavesialueilla, vaaditaan näillä alueilla tarkastuksia useammin. Pohjaveden pilaamiskielto sisältää vaaran aiheuttamisen kiellon. Öljy voi aiheuttaa jo pieninä pitoisuuksina laajojen pohjavesivarojen pilaantumisen. Tästä syystä on perusteltua vaatia näille toiminnoille ennaltaehkäisevä tarkastusvelvollisuus, millä voidaan ratkaisevasti vähentää ympäristönsuojelulain 17 §:n mukaista vaaraa pohjavesille. Toimintojen aiheuttaman vaaran konkretisoituminen voi loukata myös ympäristönsuojelulain 16 §:n maaperän pilaamiskieltoa. Tarkastusten määrittäminen perustuu lisäksi ympäristönsuojelulain 7 ja 20 §:n periaatteiden ja toiminnanharjoittajan selvilläolovelvollisuuden 6 § täsmentämiseen.

Pohjavesialueella aiheuttavat maanpäällisetkin säiliöt riskin pohjavedelle, rantavyöhykkeellä olevat säiliöt voivat pilata vesistöjä ja käyttöikänsä vanhat tai teknisesti epätyytyvästi toteutetut säiliöt ovat jo aiheuttaneet öljyvahinkoja. Koska käytännössä on hyvin vaikea erotella erilaisia riskitekijöitä ja varsinkin todeta tietyn ikäiset tai tyyppiset säiliöt riskittömiksi, on tarkastusvelvollisuus ulotettu kaikkiin säiliöihin niin, että ne tulevat tarkastetuiksi vähintään kerran kymmenessä vuodessa.

Ensimmäinen tarkastus on määrätty tehtäväksi kaikilla säiliöillä 10 vuoden kuluttua

säiliön ensiasennuksesta. Tällä tarkoitetaan tilannetta, jossa uusi säiliö otetaan ensimmäisen kerran käyttöön. Aikaisemmin Lohjan, Karjalohjan ja Nummi-Pusulan määräyksissä oli pohjavesialueilla maanalaisilla säiliöillä tarkastusvelvoite viiden vuoden välein. Määräyksellä on yhdenmukaistettu ympäristönsuojelumääräyksiä kemikaalilainsäädännön vaatimuksiin. Määräykseen on myös lisätty velvoite noudattaa tarkastusliikkeen esittämää tarkastusväliä, mikäli se on tiukempi kuin ympäristönsuojelumääräyksissä edellytetty tarkastusväli.

12.4. Säiliöiden pinnoittaminen

Määräys on annettu pohjaveden ja maaperän pilaamiskiellon perusteella. Pinnoitus heikentää öljysäiliön teräslevyn kunnan tarkastamista, sillä pinnoitteen alla olevan teräslevyn seinämän paksuudesta ei saada luotettavaa tietoa esimerkiksi ultraäänimitauksella. Ainoastaan pinnoitteen kunto voidaan todeta, ei teräslevyn kuntoa tai tarkastusväliä. Tällä määräyksellä ennaltaehkäistään huomaamattomasti etenevän teräslevyn syöpmisestä aiheutuvan öljyvuodon riski sekä maaperän ja pohjaveden pilaantumisen riski.

12.5 Tiedot öljysäiliöistä

Määräys on annettu ympäristönsuojelulain 172 §:n perusteella, jonka mukaan ympäristönsuojeluviranomaisella on oikeus valvontaa ja ympäristönsuojelulain täytäntöönpanoa varten saada toiminnanharjoittajalta tarpeellisia tietoja ja tarkkailla toimintojen ympäristövaikutuksia.

12.6 Maanalaisten kemikaalisäiliöiden poistaminen

Käytöstä poistetut öljysäiliöt aiheuttavat kohonneen ympäristön pilaantumisen vaaran, ellei niitä asianmukaisesti tarkasteta ja poisteta säiliöön mahdollisesti jäänyttä öljyä. Poistamisen yhteydessä on myös aistinvaraisesti mahdollista varmistaa se, ettei säiliö ole toiminnassa oloaikanaan aiheuttanut öljyvuotoa tai muuta vahinkoa maaperälle, jossa se on. Ympäristönsuojelulain 16 §:n maaperän pilaamiskiellon nojalla jätettä ei saa jättää maaperään siten, että seurauksena on vaaran tai haitan aiheutuminen siitä terveydelle tai ympäristölle. Käytöstä poistettu öljysäiliö on lain tarkoittamaa jätettä, minkä sen omistaja on velvollinen poistamaan ja toimittamaan asianmukaisesti käsiteltäväksi.

12.7 Maanpäällisten säiliöiden käytöstä poistaminen

Maanalaisten öljysäiliöiden tapaan puhdistamattomana käytöstä poistettu öljysäiliö aiheuttaa kohonneen ympäristöpilaantumisen riskin, jos käytöstä poiston yhteydessä säiliötä ei ole puhdistettu öljystä ja sen rakenteiden kuntoa ei ole todettu.

12.8 Muovisten öljysäiliöiden uudelleen käyttöönotto

Vaikka muovinen öljysäiliö ei ole altis syöpymiselle on se saattanut altistua esimerkiksi UV-säteilylle ja mekaaniselle rasitukselle. Käytettyä muovista öljysäiliötä ei voida tarpeeksi kattavasti ja luotettavasti tarkastaa, koska säiliössä ei ole huoltoluukkuja ja säiliö on sijoitettu metalliseen suoja-altaaseen, minkä vuoksi muovista säiliötä ei suositella otettavaksi uudelleen käyttöön. Mikäli öljysäiliö otetaan uudelleen käyttöön, on öljysäiliön omistajan huomioitava, että säiliön valmistukseen liittyneet laadunvarmennustointimenpiteet ja valmistajan vastuu sekä takuu koskevat vain uutta säiliötä ja asennusta. Tämän vuoksi uudelleen käyttöön otettava öljysäiliö tulee asennuttaa ja tarkastuttaa turvallisuus- ja kemikaaliviraston hyväksymän öljylämmityslaitteiston asennusliikkeen toimesta.

13 § Polttonesteiden jakelu

Polttonesteiden jakeluasemia koskevat määräykset on annettu jakelupisteille, joiden säiliöiden yhteenlaskettu säiliötilavuus on alle 10 m³. Näitä suuremmille säiliöille tulee tapauksesta riippuen hakea joko rekisteröintiä tai ympäristölupaa ja niitä koskevat myös kauppa- ja teollisuusministeriön jakeluasemapäätöksen määräykset sekä valtioneuvoston asetus polttonesteen jakeluasemien ympäristönsuojelumääräyksistä.

Polttoaineiden leviämistä voidaan tehokkaasti vähentää varaamalla imeytysainetta ja keräysvälineistöä käyttökohteiden läheisyyteen.

13.1 Polttonesteiden jakelu pohjavesialueella

Ympäristönsuojelulain 202 §:n perustelujen mukaan määräyksiä voidaan antaa toimista, rajoituksista ja rakennelmista, joilla ehkäistään päästöjä ja niiden haitallisia vaikutuksia. Määräykset perustuvat maaperän ja pohjaveden pilaamiskielloille. Pohjaveden pilaamiskielto sisältää vaaran aiheuttamisen kiellon. Öljy aiheuttaa jo pieninä pitoisuuksina laajojen pohjavesivarojen pilaantumisen. Tästä syystä on perusteltua vaatia näille toiminnoille vuotoja ennaltaehkäisevät laitteistot ja muu suojaus, jolla kyetään torjumaan jo tapahtuneen vuodon ympäristöä pilaava vaikutus. Näillä ennalta esto- ja varautumismenettelyillä voidaan ratkaisevasti vähentää ympäristönsuojelulain 17 §:n mukaista vaaraa pohjavesille. Toimintojen aiheuttaman vaaran konkretisoituminen voi loukata myös ympäristönsuojelulain 16 §:n maaperän pilaamiskieltoa. Määräyksissä on huomioitu jakeluasemastandardi SFS 3352, kuudes painos.

13.1.1 Jakelualue

Jakelualueen suojausrakenteen tarkoituksena on estää jakelualueelle tankkauksen yhteydessä mahdollisesti vuotaneen polttonesteen pääsy maaperään. Vuoto ohjataan jakelualueelta viemäröinnin kautta öljynerottimeen. Rakenteeseen kuuluvan tiivistyskerroksen tarkoituksena on rajata mahdollisen vahingon yhteydessä likaantuva maamassa tiivisteiden yläpuoliseen maakerrokseen.

Määräyksissä on jakelualueen päällystämällä, tiivistyskerroksella ja salaojitetulla öljynerottimella pyritty estämään öljyn pääseminen maaperään ja sitä kautta pohjaveeseen.

Kestopinnoitteena käytetty asfalttibetoni tai betonilaatta toimii samalla tiivistyskerroksena, mikäli käytetty materiaali on tiivis ja kestää öljytuotteiden liuottavaa vaikutusta. Asfalttibetonin osalta sopivaksi rakenteeksi katsotaan vähintään 50 mm:n vahvuinen tiivis asfalttibetoni, jonka tyhjätila on alle 3 % ja vedenläpäisevyys on alle 10 -9 m/s ja jonka sideaineena on käytetty polymeerimodifioitua bitumia. Asfalttimassa levitetään ja tiivistetään kahteen kerrokseen. Betonilaatan tulee olla vahvistettu teräsbetonilaatta, jonka pinta on hierretty tiiviiksi ja jonka vahvuus on, vähintään 200 mm. Betonilaattojen saumojen tiivistysaineen tulee kestää polttonesteen liuottavaa vaikutusta.

Tiivistyskerroksena käytetään vähintään 1,5 mm hitsattavaa HDPE-tiivistyskalvoa tai muuta vastaavat ominaisuudet omaavaa öljytuotteille soveltuvaa tiivistysrakennetta, joka tiiviiden, asennettavuuden ja teknisen käyttöiän osalta vastaa vähintään em. HDPE-tiivistyskalvoa. Tiivistyskalvot asennetaan syvyysuunnassa vähintään 200 mm etäisyydelle toisistaan.

Tiivistyskalvon ja jakelukorokkeen välinen liitos tulee tiivistää tai tiivistyskalvo viedä jakelukorokkeen alta.

Koska tiivistyskerrosta on käytännössä mahdotonta tehdä jo pinnoitetun kentän alle, määräystä ei ole ulotettu tältä osin jo olemassa oleviin jakelualueisiin. Tiivistyskerros ja

se, että se on salaojitettu öljynerottimeen, lisäävät huomattavasti tankkausalueiden turvallisuutta.

13.1.2 Säiliöiden täyttöpaikka

Näissä määräyksissä edellytetään pohjavesialueelle sijoitettavilta uusilta jakelupisteiltä pohjavesiriskin minimoimista määrämällä pinnoitettaviksi säiliöiden täyttöpaikat kohtaa 12.1 vastaavilla rakenteilla. Suojusrakenteen tulee ulottua poikittaissuunnassa säiliöauton keskilinjasta 0,25 m täyttöputken taakse. Pituussuunnassa suojusrakenteen tulee kattaa 7 m alue tarkoituksenmukaisesti sijoitettuna kuitenkin siten, että vähintään 1,5 m täyttöputken molemmin puolin on suojattu.

13.1.3 Siirrettävät työmaa-alueilla käytettävät jakelupisteet

Siirrettävillä jakelupisteillä tarkoitetaan lähinnä tilapäisessä käytössä työmailla olevia jakelupisteitä. Siirrettävien työmaa-alueilla käytettävillä jakelupisteillä ei ole toiminnan luonteesta johtuen mahdollista toteuttaa kaikkia edellisissä kohdissa esitettyjä suojausrakenteita. Mikäli säiliötä ei varsinaisessa varastointipaikassaan (varikolla) käytetä tankkaukseen, edellytetään säiliöltä 12 §:n mukaisia suojarakenteita. Muussa tapauksessa tulee noudattaa kohtien 13.1.1 ja 13.1.2 määräyksiä.

13.2 Polttonesteiden jakelu pohjavesialueen ulkopuolella

13.2.1 Veneasemat

Veneasemilta edellytetään erityisiä suojauksia vesistöjen pilaantumisen estämiseksi. Mikäli veneasema sijaitsee pohjavesialueella, tulee noudattaa edellä esitettyjä pohjavesialueella sijaitsevien jakelupisteiden määräyksiä. Mikäli jakelupisteen sijainti sen mahdollistaa, on täyttöpaikan täytettävä kohdan 13.1.2 määräykset.

4 LUKU MELUA AIHEUTTAVA TOIMINTA

Ympäristönsuojelulain 202 §:n 3 momentin 2 kohdan mukaan voidaan antaa määräyksiä tilapäisen erityisen häiritsevän melun tai värinän torjunnasta. Määräykset voivat koskea esimerkiksi konserttien järjestämistä kaupunkien keskusta-alueilla, katutöitä, äänenvahvistimien käyttöä ja muita vastaavia toimia. Käytännössä määräykset voidaan rajoittaa koskemaan poikkeuksellisia kellonaikoja. Määräyksiä voidaan antaa myös esimerkiksi melua aiheuttavien töiden tiedottamisesta haittaa mahdollisesti kärsiville.

14 § Häiritsevää melua koskevat määräykset

14.1 Vastaava säännös on ollut kumotuissa järjestyssäännöissä ja se on annettu terveys- ja viihtyvyystekijöiden turvaamiseksi.

14.2 Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden käyttö sekä melua aiheuttavien toimintojen suorittaminen on viihtyisyys- ja terveyshaittojen ehkäisemiseksi ja riittävän häiriöttömän lepoajan varmistamiseksi kielletty yöaikana. Määräystä ei ole yleisen turvallisuuden säilyttämiseksi ja elinkeinonharjoittajien oikeudenmukaisen kohtelun turvaamiseksi ulotettu koskemaan yhteiskunnan toiminnan taikka elinkeinon harjoittamisen kannalta välttämättömiä tilapäisiä tai kertaluonteisia toimintoja. Kiellosta voidaan poiketa hyväksytyin ympäristöluvun tai meluilmoituksen nojalla.

Taajaan rakennetulla alueella on varsinkin asuntoalueisiin kohdistuva yöaikainen melu häiritsevää ja tästä syystä on perusteltua rajoittaa toiminnat, jotka voidaan suorittaa myös päiväsaikaan vain päiväsaikaan tehtäviksi. Jätteen kuormaus, normaalit määräaikaiset korjaustyöt ja lumenauraus, mikä ei liikenteen kannalta ole välttämätöntä tehdä

yöllä, on määräyksen perusteella ajoitettava klo 22.00 - 6.00 ulkopuoliseen aikaan ja pyhäpäivien ulkopuolelle. Määräyksissä on huomioitu jätehuoltomääräysten aikarajaus jätteiden kuormaamiselle.

14.3 Määräys rajoittaa äänentoistolaitteiden häiritsevää käyttöä ja on tarpeen yleisen viihtyvyyden turvaamiseksi ja terveyshaittojen ehkäisemiseksi.

14.4 **Meluilmoitusmenettely ja siitä poikkeaminen**

14.4.1 Ympäristönsuojelulain 118 §:n mukaan toiminnanharjoittajan on tehtävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kirjallinen ilmoitus tilapäistä melua tai tärinää aiheuttavasta toimenpiteestä tai tapahtumasta, kuten esimerkiksi rakentamisesta tai yleisötilaisuudesta, jos melun tai tärinän on syytä olettaa olevan erityisen häiritsevän. Ilmoitusvelvollisuus syntyy, jos toiminnasta saattaa aiheutua melua, jonka on syytä olettaa olevan melun voimakkuuden, keston tai toistuvuuden vuoksi erityisen häiritsevää lähistöllä asuville, oleskeleville tai työskenteleville.

Ilmoitusvelvollisuuden edellytyksiä ei ole määritelty laissa täsmällisesti. Melun erityinen häiritsevyys arvioidaan kokonaisharkinnan perusteella, jossa otetaan huomioon esimerkiksi paikalliset olosuhteet. Tästä syystä kunnan ympäristöviranomaisen ilmoituskäytäntöä on ympäristönsuojelumääräyksissä pyrittävä kohdentamaan merkityksellistä haittaa aiheuttaviin tapahtumiin ja töihin ja vastaavasti karsia ilmoitusvelvollisuuden piiristä vähemmän haitallisiksi koetut toiminnot.

14.4.2 **Meluilmoituksen tekeminen**

Ympäristönsuojelulain 118 §:ssä säädetään ilmoitus tehtäväksi hyvissä ajoin ennen toimenpiteeseen ryhtymistä tai toiminnan aloittamista kuitenkin viimeistään 30 vuorokautta ennen tätä ajankohtaa, jollei kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä ole määräystä tätä lyhemmästä ilmoitusajasta.

14.4.3 **Meluilmoitusta ei tarvitse tehdä**

Ympäristönsuojelulain 118 §:ssä on säädetty tilanteita, joissa ilmoitusvelvollisuutta ei ole. Näistä yksityishenkilön talouteen ja puolustusvoimien toimintaan liittyvät on otettu informaatioluonteisina tähän. Lisäksi ympäristönsuojelumääräyksillä rajoitetaan ilmoitusvelvollisuutta.

Näissä määräyksissä on määrätty tiedottamisvelvollisuudesta, jotta naapurit ja viranomaiset osaavat ennalta varautua mahdollisiin häiriöihin. Ympäristönsuojelulain 118 §:n perusteella tehtävässä melupäätöksessä voidaan toiminnanharjoittajalle asettaa tiedottamisvelvollisuus. Tässä määräyksessä annettuina aikoina voidaan toimintaa harjoittaa meluilmoitusta tekemättä, mutta tiedottamisvelvollisuus on säilytetty, jotta vaikutuspiirissä olevat naapurikiinteistöt voivat varautua meluun ja tietävät sen kestoajat.

15 § **Rakennusten, rakenteiden, esineiden tai alueiden kunnostus-, purku- ja puhtaanapitotöistä mahdollisesti aiheutuvan ympäristön pilaantumisen torjunta**

Määräyksessä mainituista purku-, rakennus- ja kunnostustoimenpiteistä saattaa syntyä melua, hajua tai pölyä taikka muuta näihin verrattavaa räsitusta ympäristölle, joka voi tietyissä olosuhteissa aiheuttaa ympäristön pilaantumisen vaaraa taikka terveys- tai

viihtyisyyshaittaa kohteen läheisyydessä. Ennakkoon toteutetuilla riittäväillä suojaustoimenpiteillä voidaan haitallisten vaikutusten leviämistä vähentää merkittävästi.

- 15.1 Koska suihkupuhallus ja muut kunnostustyöt aiheuttavat kokemukseräisesti melu, pöly ja muita haittoja tiiviisti rakennetuilla alueilla on näiden töiden suorittaminen meluilmoituksesta tekemättä rajattu arkityöajoksi 14.4.3 kohdassa 6.

Taajaan asutulla alueella tulee rakennus- ja kunnossapitotoimenpiteitä tehtäessä kiinnittää erityistä huomiota toimenpiteistä aiheutuvien haittojen vähentämiseen ja rajoittamiseen naapureiden läheisyyden vuoksi. Riittävän häiriöttömän ajan takaamiseksi toimenpidealueen läheisyydessä on katsottu tarpeelliseksi rajoittaa häiriöitä aiheuttavien toimenpiteiden suorittamista. Rakennusmateriaalit saattavat sisältää haitallisia aineita kuten PCB:tä ja lyijyä, joten määräyksellä on pyritty estämään näiden haitta-aineiden pääsy ympäristöön.

16 § Kulkuväylien ja muiden alueiden kunnossapito

- 16.1 Erityisesti keväisin katu- ja tiealueiden puhdistamisen yhteydessä nousee ilmaan leijuvaa pölyä, jonka pitoisuudet saattavat tietyissä olosuhteissa ja varsinkin kunnan taajama-alueella ylittää valtioneuvoston ilmanlaadulle asettamat ohjearvot. Leijuvasta pölystä aiheutuvan ympäristön pilaantumisen ja terveydellisten haittojen ehkäisemiseksi tulee katujen kunnossa- ja puhtaanapitotoimenpiteet suorittavat siten, että haitat ovat mahdollisimman pieniä.
- 16.2. Määräyksissä pyritään ohjaamaan tiesuolauksen välttämiseen ympäristöhaittojen minimoimiseksi.

17 § Yleisötilaisuuksien järjestäminen

Pykälän tarkoituksena on kertoa etenkin yleisötilaisuuksia suunnitteleville se normausta, joka heidän tulee ottaa huomioon järjestäessään yleisötapahtuman. Tällä toivotaan voivan helpottaa ilmoitusvelvollisuuden selvittämistä ja asiointia kunnassa.

17.1 Yleisötilaisuuksien meluntorjunta

Meluilmoituksen tekemisestä on säädetty erikseen kohdassa 14.4. Tässä annetaan määräyksiä, joita tulee noudattaa riippumatta meluilmoituksen tekemisestä.

Äänentoistolaitteiden oikealla suuntaamisella ja äänenvahvistimien säädöillä voidaan olennaisesti vaikuttaa melun tasoon ja leviämiseen. Suuntauksien ja säätöjen avulla melutaso voidaan pitää riittävän alhaisena melusta aiheutuvien viihtyisyys- ja terveyshaittojen estämiseksi.

17.2 Yleisötilaisuuksien jätehuolto

Yleisötilaisuus saattaa joissakin tapauksissa kestää useitakin vuorokausia, joten yleisen viihtyisyyden ja siisteyden ylläpitämiseksi on tapahtumapaikan yleisestä siisteydestä huolehdittava koko tilaisuuden ajan. Ympäristölle haitattomin tapa huolehtia yleisötilaisuudessa syntyvistä jätevesistä on johtaa ne yleiseen viemäriverkostoon. Mikäli viemäriin johtaminen ei ole mahdollista, on vedet kerättävä tiiviiseen säiliöön ja toimitettava käsittelyyn. Tilaisuuden jätevesien määrä saattaa kävijämäärästä riippuen olla niin suuri, että niiden käsittelyä syntypaikalla ei voida ilman ympäristön pilaantumisen vaaraa toteuttaa. Yleisen siisteyden ja haitallisten ympäristö- ja terveyshaittojen ehkäisemiseksi on tärkeää, että tapahtumapaikalla on riittävästi käymälöitä yleisön vapaasti käytettävissä.

Määräyksessä on selvitetty se, että yleisötilaisuuden järjestäjän on noudatettava kunnan jätehuoltomääräyksiä. Määräykseen on otettu suurten yleisötilaisuuksien järjestäjille velvollisuus tarvittaessa selvittää etukäteen arvioitu jätemäärä ja sen koostumus, miten jätehuolto aiotaan toteuttaa ja esimerkiksi miksi käytetään kertakäyttöastioita. Selvityksen vaatimismahdollisuus on kunnan ympäristönsuojeluviranomaisella. Suurena yleisötilaisuutena pidetään määräyksen mukaan sellaista yleisötilaisuutta, johon ennakoidaan osallistuvan yhtä aikaa yli 500 henkilöä (STM-asetus suurten yleisötilaisuuksien hygieenisestä järjestelystä ja jätehuollosta 405/2009).

5 LUKU MAALÄMPÖKAIVOT

18 § Maalämpöjärjestelmien rakentaminen

- 18.1 Koska maalämmön hyödyntämiseen liittyvät porakaivot ja maalämpöputkistot, niiden rakentaminen ja käyttö, aiheuttavat pohjaveden pilaantumisen vaaraa, on niiden rakentaminen kielletty 500 m etäisyydellä kunnallisesta vedenottamosta. Maaperä- ja pohjavesiolosuhteiden selvittäminen riittäväällä tarkkuudella porakaivojen ulottuessa 200 - 300 metrin syvyydelle, jotta voitaisiin varmuudella arvioida toimenpiteen haittattomuus, ei nykyasityksen mukaan ole mahdollista. Lisäksi porakaivojen asianmukaisen käytön valvonta on mahdotonta. Maalämpökaivojen käyttöön liittyy riski, että lämmönsiirtonesteinä käytetään haitallisia ja jopa myrkyllisiä aineita. Lohjan pohjavesialueilta pohjaveden virtausnopeuksista ole juurikaan tietoja. Mikäli lämpökaivojen rakentaminen sallittaisiin tärkeillä pohjavesialueilla, vaatisi se huomattavia selvityksiä toiminnanharjoittajilta ja mahdollisesti vesilaitokselta.
- 18.2. Maalämpökaivojen porauksessa muodostuva kiviä voi aiheuttaa haittaa naapureille, minkä vuoksi näillä määräyksillä ohjataan kiviä haittojen ennaltaehkäisemiseen. Porauksesta muodostuva liete voi myös aiheuttaa vesien samentumista.

6 LUKU VALVONTATIETOJEN ANTAMINEN

19 § Yleinen velvollisuus antaa valvontaa varten tarpeellisia tietoja

Ympäristönsuojelulain 202 §:n 3 momentin kohdan 6 mukaan ympäristönsuojelumääräyksissä voidaan antaa määräyksiä tarpeellisten tietojen antamisesta valvontaa varten.

Ympäristönsuojelulain 172 §:n 1 momentin kohdan 1 mukaan viranomaisella on oikeus saada tietoja kaikilta ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavaa toimintaa harjoittavilta tai muilta, joihin lain velvoitteet kohdistuvat. Viranomaiset ovat myös velvollisia luovuttamaan tietoja. Ympäristönsuojelulain 175 §:n 1 momentin kohdan 3 mukaan valvontaviranomainen voi antaa määräyksen toiminnan ympäristövaikutusten selvittämiseksi riittävässä määrin, silloin, kun on perusteltua aiheita epäillä toiminnasta aiheutuvan tämän lain vastaista ympäristön pilaantumista. Määräys liittyy myös ympäristönsuojelulain 6 §:n selvilläolovelvollisuuteen, jonka mukaan kaikilla ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavilla toiminnanharjoittajilla on yleinen velvollisuus olla selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, ympäristöriskeistä ja niiden hallinnasta sekä haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista.

20 § Tiedot vesialtaiden kaivamisesta

Vesialtaiden kaivaminen ja niiden suunniteltu käyttö saattaa aiheuttaa vesistön pilaantumista tai muita ympäristö- tai terveyshaittoja, jonka vuoksi ennakoilmoitus toimenpi-

teestä on tarpeen.

21 § Tiedot pohjavesialueelle rakennettavista kiinteistä polttonesteen jakelupisteistä

Pohjavesialueelle suunnitellusta jakelupisteestä tulee ilmoittaa ympäristönsuojeluviranomaiselle, jotta voidaan arvioida mahdollisen ympäristöluvan tarve.

7 LUKU MUUT MÄÄRÄYKSET

Ympäristönsuojelulain 202 §:n 4 momentin mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksestä siinä mainituin perustein. Lainkohdan perustelujen mukaan poikkeamismenettelystä ja poikkeamisen edellytyksistä voidaan antaa tarkempia määräyksiä. Poikkeus käsitellään noudattaen hallintomenettelyä, jolloin esimerkiksi naapureita on tarpeen mukaan kuultava. Päätökseen saa hakea muutosta siten kuin laissa säädetään muutoksenhausta ympäristönsuojeluviranomaisen päätöksestä.

22 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaisesti kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi myöntää poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksestä siinä mainituin perustein. Lupaa poikkeamiseen tulee hakea kirjallisesti ja sitä koskeva asia tulee käsitellä hallintomenettelyä koskevan lainsäädännön mukaisesti. Ympäristönsuojelumääräykset on annettu 1 §:n mukaisesti ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi, joten poikkeamislupa voidaan myöntää ainoastaan siinä tapauksessa, että toiminnan harjoittaja tai tapahtuman järjestäjä kykenee näistä määräyksistä poikkeavalla muulla hyväksyttävällä tavalla järjestämään toimintansa siten, että ympäristön pilaantumisen vaaraa ei synny.

23 § Ympäristönsuojelumääräysten rikkomisen tai laiminlyönnin seuraamukset

Ympäristönsuojelumääräykset on annettu yleisesti noudatettaviksi niissä erityisesti määrätyin poikkeuksin. Määräysten rikkomisesta ja laiminlyönnistä aiheutuvista seuraamuksista on säädetty ympäristönsuojelulain 224 §:ssä ja 225 §:ssä.

8 LUKU VOIMAANTULOMÄÄRÄYKSET

24 § Ympäristönsuojelumääräysten voimaantulo

Kunta päättää ympäristönsuojelumääräysten antamisesta siten kuin ympäristönsuojelulain 202 §:ssä on säädetty.

25 § Siirtymäkausimääräykset

25.1 Pinnoitettujen kemikaalisäiliöiden osalta on annettu siirtymäaika, koska kaikkia pinnoitettuja kemikaalisäiliöitä ei ole mahdollista poistaa käytöstä heti ja ottaa käyttöön uutta säiliötä. Vastuussa oleville on näin taattu kohtuullinen aika toteuttaa uusien vaatimusten mukaiset tarvittavat uudistukset.

25.2 Polttoaineiden jakelupisteille aikaisemmissa Lohjan ympäristönsuojelumääräyksissä 14.2.2018 § 22 asetetut ympäristövaatimukset entisen Karjalohjan alueelle edellyttivät, että entisen Karjalohjan ympäristönsuojelumääräysten (25.6.2003) mukaiset jakelupisteet tulee uudistaa edellä mainitun Lohjan ympäristönsuojelumääräysten mukaisesti vuoden 2024 loppuun mennessä.

25.3 Määräyksissä on kielletty lumenkaatopaikkojen sijoittaminen tärkeälle pohjavesialueelle. Lumenkaatopaikkoja kuitenkin sijaitsee tärkeillä pohjavesialueilla, joten ympäristönsuojelumääräysten toteuttamiseksi annetaan siirtymäaika vuoden 2025 loppuun asti, jolloin haetaan uusi korvaava lumenkaatopaikka. Sijoituskielto pohjavesialueelle on annettu pohjaveden pilaantumisen ehkäisemiseksi.

14.1.2015 hyväksytyjen ympäristönsuojelumääräysten perusteluissa todetaan lisäksi, että Lohjan kaupunginhallitus on päättänyt 18.6.2012 § 217, että kaupunginhallitus määrää pohjaveden suojelusuunnitelman toimintaa sitovaksi ohjeeksi pohjaveden suojelua koskevien teknisen lautakunnan alaisten asioiden valmistelussa. Kyseisessä Lohjan pohjavesialueiden suojelusuunnitelman kohdassa 6.2.9. sanotaan, että useiden kiinteistöjen yhteisten lumenkaatopaikkojen sijoittaminen pohjavesialueille on kielletty ja että lumen vastaanottopaikan sijoittaminen pohjavesialueelle niin, että sulamisvedet voivat aiheuttaa pohjavesialueiden pilaantumista, on kielletty.

26 § Aikaisempien määräyksien kumoaminen

Uusilla ympäristönsuojelumääräyksillä kumotaan aikaisemmin voimassa olleet Lohjan ympäristönsuojelumääräykset.